מכתבים לרותי

28/71, בחיי. זה כל כך ברור! אני בכלל מתפלאה שאת, שואל, הרי המכתבים יגיעו אליך באמצעות הדואר, ישר לביתך!

האם, לדעתך, ישנה דרך אחרת?

★ ★ ★

לאלי י. משדרות — ספציאל

מובטחני שאילו צירפת גם תמונה למכתבך, לא היית יכול כבר לסגור את מגירת שולחנך. חוץ מזה, אם אתה באמת רוצה להתכתב עם איזה מספר/ית, אז רק תגיד איזה, מכתבך יגיע לכתובת המיועדת.

ועכשיו, אני מקווה שהכל ברור!

★ ★ ★

את, שאינך

40/71 רוצה לדבר איתך, ומרוב־שהוא כל־כך־רוצה, הוא כבר התחיל לדבר: „אינני יודע. אבל חשתי צורך לפנות אליך בעניין חשוב, בעניין שצריך לעניין אותך, חיפשתי אותך...

„החוקרים והסטטיסטיקאים אומרים עלייך שאת צעירה, שאת משכילה ומתקדמת ב־דיעותייך. הם מוסיפים ואומרים שאת נשית ונאה בנשיות שלך. זה מה שיכלו לומר. אם את רזקה או נשואה ומה הוא ‚יחסך׳ כלפי החיים, הם אינם יודעים, גם אני — לא. אבל אני יודע עלייך דבר אחד: איכ־פת לך מה שקורה סביבך, ובמיוחד בחב־רתך הקרובה, שלא להוסיף ולדבר על ידידים.

„את גם רוצה שיהיה ‚שלום׳ ואת רוצה שכולנו נהיה בסדר, שהכל יהיה בסדר, ומתקדם, ושלא נתקוטט ללא צורך. שנת־קדם... אם כך — אני רוצה לדבר איתך.

„כי מה הם החיים למעשה, או יותר נכון, מחציתם הראשונה של החיים: מח־ציתם הראשונה של החיים נהרסת על־ידי הורינו, ואת השנייה מקלקלים ילדינו. ו־עתה, משגמרת לקרוא שורות אלו, ולא נשאר לך טעם מר בפה, נוכל להמשיך ולחפש את הא מ ת בחיים, כל אחד עם ה־אמת הפנימית שלו.״

★ ★ ★

התעניינות

ישר לעניין ניגש **41/71**: „אז ככה, הנני חייל העומד להשתחרר בקרוב, ומח־פש, ממש בנרות, ‚אישות׳ שהיא באמת מיוחדת במינה, אשר תוכל...״ וכאן מביא העלם שורה של תחומי התעניינות שהיה רוצה למצוא אותך, העלמה, שותפה לו בהם: „תיאטרון, קולנוע, תערוכות, צילום ואפילו כתיבת ו/או הלחנת שירים. ובכ־לל... אחת כזו שהמילה ‚אמנות׳ אומרת לה משהו.

„אז אם את אוהבת את החיים בכלל ו־יודעת לאהוב את הדברים היפים בפרט, מה אי־כפת לך לנסות? אני יכול להבטיח לך שלא תתאכזבי. את, קדימה, שבי וכתבי״ באמת, מה אי־כפת?

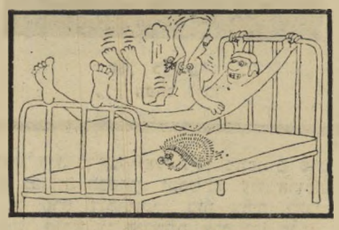

בלי מילים

★ ★ ★

האוהבים לאהוב

רשות הדיבור ל־**42/71** מהרצליה העיר: „אני מחפשת את הברנש הסימפטי־המזוקן־המשופם־האוהב־מוסיקה־(קלסית לרוב)־בעל התושים המפותחים־(ההומור, בין השאר)־ו — האוהב לאהוב.

מסובך, הייתי אומרת, אבל תשמעו רק את ההמשך: „האמור לעיל מתייחס ל‚אני שלי׳ (פרט קטן — הזקן והשפם לא בנמ־צא) בתוספת עיניים ירוקות וגדולות...״

נופת־צפים, כן, בצירוף פרט אחד קטן: „הגיל המתקבל: מ־23—30 שנים!״

אחד־אחד, בבקשה!

★ ★ ★

חברה מזנית

האם יש בכם אי־מי היודע אי־מה על חברה־סלונית־הנמצאת־באיזור תל־אביב, ש־תהיה, אולי, מוכנה לקלוט לתוכה את **43/71**?

הוא כותב: „אני חייל בן 21, בעל גיט־רה קלסית...״ והוא כל כך רוצה... אז אולי?

★ ★ ★

קמצנות מצולמת

המכתב הבא הגיע אלי ישר מבולוניה שבאיטליה. וראשית כל, כותב המכתב רו־צה לראות תמונה עוד לפני שהוא רואה מילים — אי מישלוח תמונה זה עניין של קמצנות אצלו! ואם הוא אומר, הוא בטח יודע, כי הא לא סתם אחד: **44/71** הוא סטודנט הלומד בגולה הדתייה, רפואה אני מתארת, ו„מחפש קצת יותר קשר עם ה־ארץ באמצעות מכתבים, לפחות עד ש־אבוא לחופשה.״ מיותר לציין שהנ״ל מעדיף תיכוניסטיות או סטודנטיות.

אז לדרך, נערות!

★ ★ ★

אסף הרופא

45/71 נמצא רק 19 שנים בארץ ולו ה־פעם הראשונה שהוא נתקל במכתבים לרותי שלי. זה נורא, בחיי! אבל מאחר ו„הייתי מבסוט מהקריאה ואני ארכוש את העיתון מעכשיו כל שבוע בקיוסק״ (כך הוא כותב), אז אני מוכרחה לספר לכם שהוא חייל משועמם מאוד, ששוכב בבית־חולים **אסף הרפא**, ונורא רוצה להכיר נערה בת 18 שנים ואולי קצת יותר. ורצוי לו, שאולי היא תהיה מאיזור תל־אביב.

כל זאת, והוא עוד מבטיח שלא לאכזב.

★ ★ ★

חופשה שבועית

אם את בעלת עיניים כחולות ושיער בלונדי, וכולם יכולים לכנות אותך מותק, ולא לשם המליצה בלבד, ישמח **46/71** מאוד ללחוץ את ידך. הוא מבטיח ש„סעם בשבוע אני יוצא לחופשת שבת״ — מ־הצבא, כמובן! אלא מהיכן?

★ ★ ★

באשר את שם

האם את אוהבת את באדץ? **47/71** אוהב אותו מאוד. זאת אומרת שהוא אוהב מו־סיקה קלאסית וחוץ מזה גם להיטים ומוסי־קה חדישה. כמו כולם, גם הוא חייל ב־צה״ל, אבל כולו תקווה שעובדה זו לא תמנע ממך לכתוב לו באשר את שם.

אז כתבי לו ואמרי לו שאין חשש!

★ ★ ★

שכל עם צורה

48/71 מעיד על עצמו שהוא חכם וגם פיקח מאוד. וכל שנותר לו לקוות שגם לך, חוץ משכל, יש גם צורה. הוא ישמח מאוד אם מצויירות בך עיניים אפורות ו־שיער חום.

אכן, סלקציה... אז. הראי לו!

במדינה

(המשך מעמוד 34)

את אהובתו הצעירה במתנות, בילויים יק־רים, וקינאה לוהטת. „הוא אמר לי שאני הורדתי עשר שנים מגילו,״ סיפרה. „הוא התגאה בי והיה לוקח אותי גם להוריו ו־לאחותו.״ בעיני הוריה של שושנה מצאה פתות חן העובדה כי היא חייה בתדר משו־תף עם גבר נשוי והם ניתקו איתה את הקשרים.

אני אשרוף את הידים. כאשר החל אליהו מבלה יותר ויותר עם אהוב־תו, החלה אפילו אשתו חושדת בסוף. ב־אחת הפעמים בדקה אצל קצין העיר, כאשר היה במילואים כביכול, גילתה שלא דובים ולא יער. היא ביררה את האמת, החלה עורכת שערוריות במקום עבודתם של בע־לה ושל שושנה. „אליהו אמר לי ששאתו מאיימת להתאבד,״ סיפרה שושנה. אמרתי לו שאני לא מאמינה, אז הוא אמר לי לבוא ולעמוד מתחת לחלון של הדירה ש־להם. באתי בערב, ושמעתי את כל המריבה. ‚אני אשרוף את הבית ואת הילדים ואשפוך

אליהו ושושנה
מחמור לסוס

מי־אש על האהובה שלך׳, היא צעקה.״ אולם לא אימתה של הרעייה הם שפוג־צו את הרומן. היה זה הריונה השני של שושנה.

בהריונה הראשון, דווקא עודד אותה אליהו ללדת. כששאלה אותו כיצד יפרנס את ילדם, השיב: „היום אני עובד כמו חמור, אחר כך אעבוד כמו סוס. העיקר שיהיה לנו ילד בריא ויפה.״ אולם שושנה פחדה ללדת מחוץ לנישואין, ביצעה הפלה מלאכותית.

חזרתי בהיסטריה. בהריונה השני, התהפכו היוצרות. היתה זו היא שתבעה עתה מאליהו להתגרש, לשאתה לאשה — ואילו הוא שתבע ממנה להפיל, מאחר ש־אינו יכול להתגרש לפי לוח־הזמנים של ה־הריון. כאשר סירבה שושנה, ארז אליהו את חפציו, עזב את חדרם המשותף, חזר לאשתו.

„נשארתי בודדה כמו כלב. נאלצתי לש־כב בשמירת הריון, ולא היה מי שיגיש לי כוס תה אפילו. גם בעבודה שלי נודע כל העניין, ופיטרו אותי. התמוטטתי. שבורה ומוכה, חזרתי בהיסטריה אל אמא. הורי ריחמו עלי וקיבלו אותי בחזרה. בחודש השישי היפלתי, כתוצאה ממצבי הנפשי.״

לתשומת־לב חדוון־זואן. בלי ידי־דים, בלי ילד, בלי פרנסה ובלי אהבה, מוכה ומושפלת, הגישה שושנה תביעת מזונות באמצעות עורך־הדין מגשה בר־שלטון, בהסתמכה על התקדימים שנקבעו עד היום, בזכותן של ידועות בציבור.

פסק־דינו של השופט בייסקי היה שונה לחלוטין. הוא דחה את תביעתה, קבע כי לא מגיע לה דבר מאליהו, מאחר שההסכם שנוצר ביניהם, כאשר עברו לחיות יחדיו, לא היה אלא „הסכם של ניאוף.״ הסיבה: אליהו לא המשיך לחיות עימה כעם רעייה עד יום מותו, אלא חזר לאשתו.

„זהו פסק־דין שיוכה לתשומת־ליבו ה־מדוקדקת של כל דון־זואן נשוי במדינה,״ הגיב אחד המשפטנים שנכח באולם, כש־הוא מלווה במבטו את הצעירה היוצאת בודדה אל העולם שבחוץ.

בלבלת

חידון שבועי חדש של

העולם הזה

השיטה לפתרון היא זו: במשבצות מצד שמאל יש ארבע מילים. האותיות של המילים מופיעות מעל לכל משבצת בצורה מבולבלת — ויש לסדר את האותיות בצורה הנכונה לתוך המשבצות. למשל: אם מעל למשבצת מופיעות האותיות „דועהב״, הפיתרון יכול להיות „עבודה״. אם המילים מסודרות בצורה הנכונה בתוך ה־משבצות, הרי האותיות במשבצות המסומנות בעיגולים יצטרפו לתשובה לשאלה המופיעה מתחת לקאריקטורה.

הפיתרון יפורסם בשבוע הבא.

נדהון

ודיכר

לנדרס

היערת

פתרון הבלבלת מגליון 1748: „חבר־כנסת״. המילים: חלקלק, רברבן, סכסכן, ספרות

„על מה הוא חולם יותר מכל?״